

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Mariusz Kurowski

Ławnicy: Jerzy Bińkowski

Jerzy Godlewski

Protokolant: Andrzej Wiszowaty

w obecności prokuratora: Edyty Wilczewskiej

po rozpoznaniu w dniu 10.01, 02.03. 2023 r. sprawy:

1. **E. M. (2)** z d. S., córki C. i D. z domu K., ur. (...) w B.,

oskarżonej o to, że: I. w dniu 10 sierpnia 2022 roku w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. Ł., A. S. (1) oraz nieustalonym mężczyzną dokonała rozboju posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci rozbitej szklanej butelki na osobie K. T. w ten sposób, że P. Ł., A. S. (1) oraz nieustalony mężczyzna używając przemocy w postaci uderzenia w usta oraz przytrzymywania za ręce i obalenia na ziemię doprowadzili K. T. do stanu bezbronności, a następnie E. M. (2) przyłożyła do szyi pokrzywdzonego rozbitą szklaną butelkę i zagroziła natychmiastowym jej użyciem oraz spowodowała zadrapania na prawym przedramieniu ww. przedmiotem, czym spowodowała naruszenie czynności narządu ciała na czas poniżej 7 dni, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki R. (...) o wartości 2 000 zł, etui skórzanego na telefon o wartość 80 zł. dowodu osobistego należącego do K. T., trzech kart bankowych banków (...). (...) oraz Banku (...), zegarka marki C. o wartości 400 zł. tj. mienie o łącznej wartości 2 480 zł. przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. **P. Ł.**, syna M. i E. z d. O., ur. (...) w E.

oskarżonego o to, że: w dniu 10 sierpnia 2022 roku w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z E. M. (2), A. S. (1) oraz nieustalonym mężczyzną dokonał rozboju posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci rozbitej szklanej butelki na osobie K. T. w ten sposób, że P. Ł., A. S. (1) oraz nieustalony mężczyzna używając przemocy w postaci uderzenia w usta oraz przytrzymywania za ręce i obalenia na ziemię doprowadzili K. T. do stanu bezbronności, a następnie E. M. (2) przyłożyła do szyi pokrzywdzonego rozbitą szklaną butelkę i zagroziła natychmiastowym jej użyciem, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki R. (...) o wartości 2000 zł, etui skórzanego na telefon o wartość 80 zł. dowodu osobistego należącego do K. T., trzech kart bankowych banków (...), (...), oraz Banku (...), zegarka marki C. o wartości 400 zł. tj. mienie o łącznej wartości 2480 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. **A. S. (1)**, syna A. i S. z domu M., ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że: w dniu 10 sierpnia 2022 roku w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z E. M. (2), P. Ł. oraz nieustalonym mężczyzną dokonał rozboju posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci rozbitej szklanej butelki na osobie K. T. w ten sposób, że P. Ł., A. S. (1) oraz nieustalony mężczyzna używając przemocy w postaci uderzenia w usta oraz przytrzymywania za ręce i obalenia na ziemię doprowadzili K. T. do stanu bezbronności, a następnie E. M. (2) przyłożyła do szyi pokrzywdzonego rozbitą szklaną butelkę i zagroziła natychmiastowym jej użyciem, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki R. (...) o wartości 2000 zł, etui skórzanego na telefon o wartości 80 zł, dowodu osobistego należącego do K. T., trzech kart bankowych banków (...). (...) oraz Banku (...), zegarka marki C. o wartości 400 zł, tj. mienie o łącznej wartości 2480 zł,

to jest o czyn z art. 280 § 2 k.k.

I. Oskarżonych E. M. (2), P. Ł. i A. S. (1) w ramach zarzucanych im czynów uznaje za winnych tego, że w dniu 10 sierpnia 2022 r. w B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonali na osobie K. T. rozboju posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci rozbitej szklanej butelki - tzw. „tulipanem”, w ten sposób, że P. Ł. i A. S. (1) chwycili K. T. za ręce uniemożliwiając mu w ten sposób oddalenie się, zaś E. M. (2) trzymając w ręce ww. rozbitą butelkę zagroziła mu jej użyciem, a następnie jeden z mężczyzn uderzył K. T. pięścią w twarz, po czym dokonali oni zaboru jego telefonu komórkowego marki R. (...) o wartości 2000 zł, etui skórzanego na telefon o wartość 80 zł i zegarka marki C. o wartości 400 zł oraz dowodu osobistego jak też trzech kart bankowych: (...), (...) i Banku (...), przy czym czynu tego E. M. (2) dopuściła się ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne przez Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt XIII K 1472/19, zaś P. Ł. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie ponad 1 roku kary pozbawienia wolności za przestępstwo rozboju popełnione w warunkach art. 64 § 1 k.k., orzeczonej przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt III K 101/14, to jest czynu:

- w stosunku do E. M. (2) z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

- w stosunku do P. Ł. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

- w stosunku do A. S. (1) z art. 280 § 2 k.k.

i za to:

1. E. M. (2) na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierza karę 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. P. Ł. na podstawie art. 280 § 2 k.k. zw. z art. 64 § 2 k.k. skazuje i wymierza karę 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

3. A. S. (1) na podstawie art. 280 § 2 k.k. skazuje i wymierza karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 62 k.k. orzeka wobec E. M. (2) terapeutyczny system wykonania kary pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 93a § 1 pkt 3 k.k. w zw. z art. 93 b § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 93c pkt 5 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. M. (2) w związku z przypisaniem jej czynu z punktu I - go środek zabezpieczający w postaci terapii uzależnień od alkoholu.

IV. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonych w związku z przypisaniem im czynu opisanego w punkcie I - szym na rzecz K. T.:

1. odszkodowanie solidarnie w kwocie 2 480 (dwóch tysięcy czterystu osiemdziesięciu) złotych.

2. zadośćuczynienie poprzez zapłatę przez każdego z nich kwot po 400 (czterysta) złotych.

V. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym P. Ł. i A. S. (1) okresy rzeczywistego pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności - od dnia 12 sierpnia 2022 r. godz. 13.30 do dnia 16 marca 2023 r.

VI. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot K. T. dowodu rzeczowego opisanego w Wykazie Dowodów Rzeczowych nr I/982/22/P na k. 216 pod poz. 1.

VII. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz: adw. P. S., adw. J. S. i adw. A. S. (2) opłaty za obronę z urzędu oskarżonych w kwotach po 2 509,20 złotych, w tym podatek VAT w kwotach po 469,20 złotych.

VIII. Zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych.

Jerzy Bińkowski Mariusz Kurowski Jerzy Godlewski

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIIK115/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	E. M. (2), P. Ł., A. S. (1)	Punkt I tenoru wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Spożywanie wraz z jeszcze jednym nieustalonym mężczyzną alkoholu przez E. M. (2), P. Ł. i A. S. (1) w godzinach popołudniowych dnia 10 sierpnia 2022 r. tuż obok zalesionej działki przy ul. (...) w B.. Dodać należy, że prowadząca włączęgowskie życie ww. trójka oskarżonych znała się od pewnego czasu i przed przedmiotowym zdarzeniem "trzymała się razem"	Wyjaśnienia E. M. (2)	583-584, 82-82v, 89	
Wyjaśnienia A. S. (1)	85, 585		
Protokół oględzin miejsca	21-29		
Dołączenie do ww. grupy K. T., który zakupił w pobliskim sklepie butelkę wódki i wraz z wyżej wymienionymi zaczął spożywać ten alkohol.	Wyjaśnienia E. M. (2)	583-584, 82-82v	
Wyjaśnienia A. S. (1)	85, 585		
Zeznania L. T.	589v-590, 238v		

Zeznania A. T. (1)	675-677		
Zeznania A. T. (2)	678-679		
Sprawozdanie z analizy wykazów połączeń	665-659		
Decyzja P. Ł., by zabrać K. T. posiadane przez niego wartościowe przedmioty, w szczególności telefon komórkowy marki R. (...) o wartości 2 000 zł. Zaproponowanie E. M. (2) i A. S. (1) wspólnego dokonania zaboru tych przedmiotów.	Wyjaśnienia E. M. (2)	82-82v	
Zeznania K. T.	586-589, 3v-4v, 195v		
Zaatakowanie niedługo później K. T. przez pozostałych współbiesiadników. P. Ł. wraz z A. S. (1) zapali napadniętego go za rękę. Natomiast E. M. (2) rozbiła przyniesioną przez pokrzywdzonego, wówczas już pustą butelkę po wódce robiąc tzw. "tulipana". Następnie grożąc pokrzywdzonemu użyciem ww. niebezpiecznego przedmiotu zażądała wydania telefonu. Ponieważ K. T. mimo wszystko nie rezygnował z obrony czy też próby wyrwania się napastnikom E. M. (2) wyrwała mu ów telefon z ręki, po czym schowała go w krzaki. Przedmiotowy aparat był w zamkniętym	Wyjaśnienia E. M. (2)	58v-59, 82-82v, 89, 583-584	

<p>etui o wartości 80 zł, w którym znajdowały się też z zewnątrz niewidoczne trzy karty bankomatowe oraz dowód osobisty napadniętego. Podczas tej szarpaniny jeden z mężczyzn uderzył K. T. pięścią w twarz. Finalnie w trakcie walki pokrzywdzony upadł na ziemię gdzie jeszcze wówczas nieskutecznie szarpał się wyszarpnąć napastnikom, którzy zabrali mu także - zdjęli z ręki zegarek marki C. o wartości 400 zł, po czym wulgarnymi słowami kazali mu uciekać. K. T. na te słowa oddalił się z tego miejsca.</p>			
<p>Zeznania K. T.</p>	<p>586-589, 3v-4v, 195v</p>		
<p>Protokół oględzin osoby z materiałem poglądowym</p>	<p>9-15</p>		
<p>Opinie biegłej lekarza medycyny sądowej</p>	<p>190, 586</p>		
<p>Zeznania L. T.</p>	<p>589-590, 238</p>		
<p>Zeznania A. T. (2)</p>	<p>678-679</p>		
<p>Zeznania A. T. (1)</p>	<p>675-677</p>		
<p>Popelnienie wyżej opisanego czynu przez E. M. (2) w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne przez Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem</p>	<p>Informacja KRK oraz odpisy wyroków, w szczególności Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. XIII K 1472/19</p>	<p>231-232v, 365, 382</p>	

wydanym w sprawie o sygn. akt XIII K 1472/19			
Popelnienie wyżej opisanego czynu przez P. Ł. w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie ponad 1 roku kary pozbawienia wolności za przestępstwo rozboju popelnione w warunkach art. 64 § 1 k.k, orzeczonej przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt III K 101/14,	Informacja KRK oraz odpisy wyroków, w szczególności Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygn. akt III K 101/14	224-229, 299-300v	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	E. M. (2), P. Ł., A. S. (1)	Punkt I tenoru wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie spożywanie alkoholu przez K. T. w dniu 10 sierpnia 2022r. wraz z przyszłymi napastnikami przy ul. (...). Nie bycie w stanie nietrzeźwości podczas ataku, którego padł ofiarą. Zaatakowanie pokrzywdzonego przez oskarżonych i jeszcze jednego mężczyznę w momencie jak jedynie obok nich przechodził.	Zeznania K. T.	586-589, 3v-4v, 195v	

Uderzenie go pięścią w twarz przez P. Ł..			
Dobrowolne oddanie telefonu przez K. T. oskarżonej. I jedynie późniejsze upominanie się o jego zwrot.	Wyjaśnienia E. M. (2)	583-584, 82-82v, 89	
Zainicjowanie ataku - wyjście z propozycja okradzenia K. T. przez E. M. (2)	Wyjaśnienia E. M. (2)	583-584, 82-82v, 89	
Spożywanie alkoholu w miejscu rozboju z większą ilością osób.	Wyjaśnienia A. S. (1)	85, 585	
Nie branie udziału w tym rozboju przez P. Ł. i A. S. (1).	Wyjaśnienia P. Ł.	584	
Wyjaśnienia A. S. (1).	85, 585		
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Wyjaśnienia E. M. (2)	Sąd dał wiarę tej części wyjaśnień skoro przedstawia irrelevantny z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonych fakt spożywania przez nich alkoholu z nieustalonym mężczyzną na świeżym powietrzu na ławce znajdującej się na chodniku ul. (...)	

		<p>Podobnie też wcześniejsza znajomość i przebywanie jakiś czas przed zdarzeniem razem E. M. (2) P. Ł. i A. S. (1) nie jest okolicznością, która sama w sobie wpływa na zakres tej odpowiedzialności. Tym niemniej wskazać wypada, że istotnym jest, że ww. trójka przed dniem 10.08.2022 r. się znała. Do powyższego należy dodać, że wyjaśnienia te korelują z depozycjami A. S. (1) jak również to miejsce wskazał pokrzywdzony K. T. jako miejsce napaści. Okoliczność ta powoduje brak wątpliwości do tej części tych wyjaśnień.</p>
Wyjaśnienia A. S. (1)	<p>Sąd dał wiarę tej części wyjaśnień A. S. (1), w których potwierdził on spożywanie alkoholu ze współoskarżonymi oraz jeszcze jednym nieustalonym mężczyzną, który później wraz z nimi zaatakował pokrzywdzonego. Koreluje z ww. wyjaśnianymi jak i zeznaniami K. T. we wskazanym wyżej zakresie. Podobnie też wskazany w drugich wyjaśnieniach fakt znajomości z P. Ł. i E. M. (2) jest zbieżny z wyjaśnieniami oskarżonej co uzasadnia obdarzenie go przymiotem wiarygodności.</p>	
Protokół oględzin miejsca	<p>Przedmiotowy protokół został sporządzony przez działających w graniach</p>	

	<p>swych umocowań funkcjonariuszy Policji wykonujących procesowe czynności. Brak okoliczności osłabiających zaufanie do jego treści. Dodać należy, że przedstawia on jedynie miejsce napaści na pokrzywdzonego. Zaznaczyć wypada, że E. M. (2) i A. S. (1) nie kwestionowali, że w tym miejscu spotkali się z pokrzywdzonym.</p>	
1.1.1	Wyjaśnienia E. M. (2)	<p>Sąd uznał także tą część wyjaśnień oskarżonej za wiarygodną. Znajduje ona potwierdzenie w treści sprawozdania z analizy wykazów połączeń telefonu komórkowego K. T.. Nie mniej istotnym jest, że depozycje członków rodziny pokrzywdzonego, jak też opinie biegłych psychiatry i psychologa uczestniczących w jego przesłuchaniu nie pozostawiają wątpliwości, że K. T. jest osobą mocno uzależnioną od alkoholu, przez co szukającą każdej okazji do jego spożycia. Zasadnym jest więc stwierdzić, że ta część wyjaśnień oskarżonej znajduje oparcie w ww. dowodach, które w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania je potwierdzają.</p>
Wyjaśnienia A. S. (1)	<p>Sąd uznał depozycje tego oskarżonego za wiarygodne w zakresie, w jakim potwierdził</p>	

on wspólne spożywanie tego dnia w godzinach popołudniowych wraz z pozostałymi oskarżonymi, pokrzywdzonym i jeszcze jednym nieustalonym mężczyzną alkoholu. W tym zakresie depozycje te korelują z wyjaśnieniami E. M. (2) oraz wskazanymi wyżej dowodami. Do powyższego dodać już tylko wypada, że sąd uznał za niewiarygodne, by prócz wyżej wymienionych biesiadowały tam inne osoby. W pierwszej kolejności podnieść należy, że w tym zakresie A. S. (1) odwołał swe twierdzenia. Nie mniej istotnym jest, że są one odosobnione skoro nie tylko E. M. (2), ale również K. T. nie wskazują obecności tak wielu innych osób. Końcowo dodać wypada, że sąd umieścił rozważania odnoszące się do uznania części wyjaśnień oskarżonego w zakresie spożywania tam przez większą liczbę osób alkoholu w tym miejscu celem zachowania przejrzystości uzasadnienia gdyż jest to okoliczność trzeciorzędna.

Zeznania L. T.

W tym miejscu już należy podkreślić, że sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w całości. Pomimo bowiem, że jest on osobą najbliższą dla pokrzywdzonego to analiza ich treści nie pozostawia wątpliwości, że są one nacechowane

szczerością. Dobitnie ujawnia to fakt wskazania przez świadka, że po powrocie do domu w dniu 10.02.2022r. po zdarzeniu jego brat K. był nietrzeźwy. Nadto rzetelność zeznań L. T. potwierdza sporządzona w sprawie opinia biegłych lekarza psychiatry i psychologa (k. 660). Do powyższego dodać wypada, że ujawniona przez L. T. okoliczność potwierdza nie tylko jego szczerść, ale również potwierdza wyjaśnienia ww. oskarżonych co do wspólnego spożywania z pokrzywdzonym alkoholu. Zgodnym bowiem z zasadami doświadczenia życiowego i logiki jest przyjęcie, że K. T. spożywał alkohol najpóźniej do momentu popełnienia na nim przestępstwa. Wszak wskutek tego czynu stracił telefon jak i bankomatowe karty umożliwiające jego późniejszy zakup skoro z jego zeznań nie wynika, by wówczas dysponował gotówką. Do powyższego dodać wypada, że oczywistym jest, że szukając środków na alkohol oskarżeni w pierwszej kolejności zabrali by mu gotówkę, a nie przedmioty, których spieniężenie wymagała pewnego wysiłku.

Zeznania A. T. (1)

Podobnie jak powyższe także i zeznania tego świadka sąd ocenił jako wiarygodne w całości. Jakkolwiek

	<p>świadek nie potwierdziła stanu nietrzeźwości pokrzywdzonego po powrocie wieczorem w dniu 10.08.2022 r. do domu to w logiczny sposób wytłumaczyła tego przyczynę. Rzetelnie zaś wskazała, że pokrzywdzony choruje na chorobę alkoholową, co jak wskazano wyżej w powiązaniu z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania pozwala ustalić, że krytycznego dnia K. T. z własnej woli przysiadł się do oskarżonych chcąc razem z nimi go spożywać.</p>	
Zeznania A. T. (2)	<p>Podobnie jak wyżej należało te zeznania ocenić jako wiarygodne w całości choć nie sposób nie wskazać, że ów świadek mówił jedynie o problemie, a nie chorobie alkoholowej pokrzywdzonego. Jednakże tę okoliczność należy rozpatrywać jedynie pod kątem ojcowskiej miłości i "cieniowaniu" poważnych problemów życiowych syna, co jednakże nie wpływa na ocenę pozostałej części depozycji świadka, która nacechowana była szczerością i obiektywizmem. Zeznania te, podobnie jak wyżej analizowane, potwierdzają ww. wyjaśnienia oskarżonych wskazując, że K. T. dobrowolnie się do</p>	

	nich przysiadł chcąc wraz z nimi spożywać alkohol.	
Sprawozdanie z analizy wykazów połączeń	Dokument sporządzony przez pracownika Prokuratury Okręgowej w ramach jego uprawnień. Brak okoliczności osłabiających zaufanie do jego treści. Wskazać wypada, że jasno z jego treści wynika, że w godzinach 18.12-19.19 dnia 10 sierpnia 2022 r. telefon ten logował się wyłącznie w obszarze ulicy (...) w B., co koreluje z powyższymi dowodami i przeczy twierdzeniom pokrzywdzonego o dokonaniu na niego napaści w czasie, gdy był na spacerze, a więc przemieszczał się, co ów dowód podważa.	
1.1.1	Wyjaśnienia E. M. (2)	Sąd uznał także twierdzenie oskarżonej, że to P. Ł. był inicjatorem tej napaści na pokrzywdzonego, za wiarygodne (k. 82-82v). W pierwszej kolejności wskazać należy na kontekst słów, które wówczas wypowiedziała oskarżona. Zdaniem sądu zwrot "Chcę sprostować swe wyjaśnienia. Naprawdę było tak ..." pozwala wskazać, że po początkowym istotnym umniejszaniu odpowiedzialności swej i swych znajomych oskarżona zdecydowała się powiedzieć prawdę. Istotnym jest, że ów fragment wyjaśnień nie

		<p>tylko obciąża P. Ł., ale przede wszystkim mocno obciąża E. M. (2), która wówczas potwierdziła, że wyrwała przedmiotowy telefon z ręki pokrzywdzonego, do czego wcześniej nie chciała się odnieść. Jedynie zatem jako naturalną i mimowolną chęć umniejszenia swej odpowiedzialności, spowodowaną obawą surowej kary, należy poczytać ostatni zwrot tej wypowiedzi, w którym pytana o użycie rozbitej butelki oskarżona zasłoniła się niepamięcią. Dokonując oceny tej części wyjaśnień E. M. (2) zasadnym jest wskazać, że jest ona osobą wielokrotnie karaną. Zdawała więc sobie doskonale sprawę z wagi przedstawionego jej wówczas zarzutu jak i odpowiedzialności, jaką za sobą on niesie. Nie mniej istotnym jest, że nie zaprzeczyła powyższemu, a jedynie jak wskazano zasłoniła się niepamięcią spowodowaną upojeniem alkoholowym co w ocenie sądu uwierzytelnia ww. konkluzję.</p>	
Zeznania K. T.	Jakkolwiek wiarygodność zeznań K. T. została zanegowana przez opiniujących w sprawie biegłych psychiatrę i psychologa to wskazać wypada, że ów świadek w toku całego postępowania konsekwentnie twierdził,		

że został napadnięty, gdzie dwaj mężczyźni złapali go za ręce, a będąca z nimi kobieta wyrwała mu z ręki telefon. Oczywiście jest zatem, że K. T. padł ofiarą co prawda naprędce, ale jednak, zorganizowanego ataku, którego jasno wytyczonym celem było odebranie mu wartościowych przedmiotów. Logicznym więc jest, że ów atak musiał ktoś zainicjować. Dodać w tym należy, że wśród oskarżonych osobą z najbogatszą przeszłością kryminalną jest właśnie P. Ł.. I to on był wcześniej sprawcą poważnych przestępstw. Analiza uprzedniej karalności pozwala też wskazać, że "dokonania" oskarżonej na tym polu są znacznie mniejsze, zaś A. S. (1) praktycznie żadne. W ocenie sądu powyższa okoliczność również przemawia za przyjęciem, że inicjatorem zdarzenia był właśnie P. Ł..

1.1.1

Wyjaśnienia E. M. (2)

Część wyjaśnień, w których oskarżona przyznała się do popełnienia rozboju, potwierdziła fakt używania niebezpiecznego narzędzia w postaci rozbitej butelki ("tulipana") oraz przedstawiła podczas drugich wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym przebieg zdarzenia, w którym co prawda enigmatycznie lecz

wystarczająco opisała rolę P. Ł. i A. S. (1) - że obaj z nią współdziałali obezwładniając pokrzywdzonego poprzez trzymanie go za rękę, została uznana za wiarygodną. Depozycje te znajdują oparcie w analizie pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jak i zasadach doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Pomimo bowiem, że wyjaśnienia E. M. (2) są dość chwiejne, nie może ujść uwadze, że trzykrotnie przesłuchiwana w postępowaniu przygotowawczym oskarżona konsekwentnie przyznawała się do dokonania rozboju negując bądź zasłaniając się niepamięcią wyłącznie użycie niebezpiecznego narzędzia, co jak wskazano należy dekodować jako naturalną próbę umniejszenia swej odpowiedzialności.

Na rozprawie zaś E. M. (2) wpieryw przyznała się w całości do zarzutu - popełnienia rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia, które to oświadczenie należało uznać za wiarygodne w całości. Pomimo, że chwilę później ponownie podjęła próbę umniejszenia swej odpowiedzialności - choćby poprzez wskazywanie, że przemocy wobec K. T. dopuściła się, gdy ów wcześniej

dobrowolnie dał jej telefon. Nie może jednakże ujść uwadze, że nawet wówczas, składając spontaniczne wyjaśnienia oskarżona samorzutnie potwierdziła fakt wyrwania telefonu z ręki K. T.. Ów fakt pozostawia wątpliwości, że zdarzenie to polegało na dokonaniu na osobie K. T. rozboju. Zwłaszcza, że oskarżeni zabrali pokrzywdzonemu również zegarek, którą to okoliczność E. M. (2) potwierdził jednoznacznie przyznała na rozprawie. Zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że sposób noszenia tego rodzaju przedmiotu (zapiętego paskiem na rękę) w okolicznościach tej konkretnej sprawy wyklucza możliwość jego zdjęcia bez zgody jego posiadacza bez przełamania jego oporu.

Do powyższego należy dodać, że wspomniane zasady kategorycznie przeczą, by karana za umyślne przestępstwa, po odbyciu kilku kar pozbawienia wolności i po stosunkowo niedawnym odzyskaniu wolności E. M. (2) jedynie wymyślała w trakcie kolejnych przesłuchań okoliczności obciążające ją i jej kolegów, z których jeden miał być jej ówczesnym partnerem, okoliczności. Czyniąc to bez jakiegokolwiek w

		<p>tym zakresie racjonalnego uzasadnienia.</p> <p>Dlatego też zasadnym było przyjąć, że ta część wyjaśnień E. M. (2), w których obciąża ona siebie i współoskarżonych stanowi może niezbyt dokładną - z uwagi na jej stan nietrzeźwości, ale wiarygodną relację zdarzenia z dnia 10.08.2022 r.</p>
Zeznania K. T.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka w zakresie, w jakim są one zbieżne z depozycjami E. M. (2). Sporządzone w sprawie opinie psychiatryczno - psychologiczne (k. 661-664, 673-674) biegłych uczestniczących w jego przesłuchaniu wskazują, że z racji swej choroby, uzależnienia od alkoholu, jako całościowa relacja zeznania K. T. nie spełniają kryteriów braku zaburzeń treściowych - nie spełniają psychologicznych kryteriów wiarygodności. Jednakże jak wskazano nie sposób pominąć, że znaczna część tych wypowiedzi znajduje uwierzytelnienie w ww. wyjaśnieniach. W szczególności tyczy się to faktu zaistnienia rozboju oraz wskazania roli E. M. (2) i pozostałych oskarżonych. Depozycje E. M. (2) i pokrzywdzonego wszak zbieżnie ujawniają najbardziej aktywną w</p>	

zdarzeniu rolę oskarżonej skoro rozbiła ona butelkę czyniąc z niej niebezpieczny przedmiot, który wobec pokrzywdzonego użyła. I co nie mniej istotne, że obaj oskarżeni aktywnie z nią współdziałali skoro złapali i trzymali K. T. za ręce uniemożliwiając mu ucieczkę. Nie sposób też nie wskazać, że biegli kategorycznie stwierdzili, że z racji faktu, iż okazywanie zdjęcia jest krótkotrwałym procesem nie ma wątpliwości co do rzetelności rozpoznanych przez świadka osób (k. 674). Do powyższego należy już tylko dodać, że pokrzywdzony także swym bliskim przedstawił zbieżny z ww. opisem przebieg zdarzenia niedługo jego zaistnieniu co dodatkowo wskazuje, że w tym zakresie jego zeznania należy uznać za wiarygodne.

Protokół oględzin osoby z materiałem pogładowym

Dokument sporządzony przez bezstronnych funkcjonariuszy Policji w ramach ich ustawowych kompetencji. Bark okoliczności osłabiających zaufanie do jego treści.

Zasadnym jest tu dodać, że potwierdza on istnienie na ciele K. T. obrażeń ciała potwierdzając tym samym, że w dniu 10.08.2022 r. została użyta przemoc wobec jego osoby. Nadto ukazuje on rozdartą koszulę,

	<p>co pozwala bez cienia wątpliwości wskazać, że pokrzywdzony podjął walkę z napastnikami nie chcąc wydać posiadanych przedmiotów. Nie sposób bowiem przyjąć, że K. T. już po zdarzeniu sam spowodował na swym ciele tego rodzaju obrażenia ciała jak też porwał swoją odzież, by uwierzytelnić przedstawianą przez siebie wersję wydarzeń.</p>	
Opinie biegłej lekarza medycyny sądowej	<p>Sąd dał wiarę opiniom z uwagi na wiedzę i doświadczenie biegłej. Pokreślenia wymaga, że opinie te uzupełniają wyżej wskazany protokół oględzin ciała pokrzywdzonego dobitnie potwierdzając, że ujawnione w nim obrażenia ciała mogły powstać w czasie i sposób przez niego wskazany. Należało zatem stwierdzić, że treść przedmiotowych opinii uwierzytelnia depozycje K. T. i E. M. (2) w wyżej wskazanych, uznanych za wiarygodne częściach.</p>	
Zeznania L. T.	<p>Jak wskazano zeznania tego świadka zostały uznane za wiarygodne w całości. Jakkolwiek nie był on bezpośrednim obserwatorem zdarzenia to podnieść należy, że złożona mu tuż po powrocie do domu w dniu 10.08.2022 r. przez brata relacja jest prawdziwa.</p>	

Zeznania A. T. (2)	<p>Jak wskazano zeznania tego świadka zostały uznane za wiarygodne w całości. Jakkolwiek nie był on bezpośrednim obserwatorem zdarzenia to, podobnie jak wyżej, złożona mu po powrocie do domu relacja pokrzywdzonego uwierzytelnia jego słowa. Jeszcze bardziej istotnym jest, że zeznania świadka ujawniają, że przed zdarzeniem z dnia 10.09.2022 r. K. T. nie miał obrażeń ciała ujawnionych po tym zajściu co kategorycznie potwierdza fakt używania wobec jego osoby przemocy, w tym uderzenie pięścią w twarz.</p>	
Zeznania A. T. (1)	<p>Jak wskazano wyżej zeznania tego świadka zostały uznane za wiarygodne w całości. Jakkolwiek zatem nie była ona bezpośrednim obserwatorem zdarzenia to wskazać należy, że o, podobnie jak wyżej, złożona mu po powrocie do domu relacja pokrzywdzonego dodatkowo uwierzytelnia jego słowa. Podobnie też jak zeznania męża A. T. (1) tak i one potwierdzają, że został on napadnięty i stosowano wobec niego przemoc fizyczną, w tym uderzenie w twarz.</p>	
1.1.1	Informacja KRK oraz odpisy wyroków, w szczególności Sądu	Odpisy orzeczeń organów Wymiaru Sprawiedliwości RP. Brak jakichkolwiek

	Rejonowego w Białymstoku o sygn. XIII K 1472/19	okoliczności osłabiających zaufanie do ich treści. Wynika z nich, że oskarżona dopuściła się tego przestępstwa odpowiadając w warunkach tzw. recydywy specjalnej podstawowej - art. 64 § 1 k.k.	
1.1.1	Informacja KRK oraz odpisy wyroków, w szczególności Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. XIII K 1472/19	Odpisy orzeczeń organów Wymiaru Sprawiedliwości RP. Brak jakichkolwiek okoliczności osłabiających zaufanie do ich treści. Wynika z nich, że oskarżony P. Ł. czynu tego dopuścił się w warunkach tzw. recydywy specjalnej wielokrotnej - art. 64 § 2 k.k.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	Zeznania K. T.	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie, w jakim zaprzeczył, by przed zdarzeniem wspólnie spożywał alkohol z oskarżonymi. Uznane za wiarygodne dowody przeczą powyższemu. Zdaniem sądu tą część depozycji świadka należy rozpatrywać w kategoriach wstydu pokrzywdzonego co do swej słabości do	

		<p>alkoholu. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom także co do przedstawionych przez K. T. co do szczegółów zdarzenia, w tym tego, że pięścią w twarz uderzył go P. Ł.. Uznając, że jedynie te fragmenty tych zeznań, które zostały uwierzytelnione wyjaśnieniami E. M. (2), winny zostać ocenione jako wiarygodne. Wynika to jednoznacznie z opinii biegłych lekarza psychiatry i psychologa, którzy brali udział w przesłuchaniu K. T.. Do powyższego dodać już tylko wypada, że sam fakt uderzenia pokrzywdzonego w wyżej opisany sposób nie budzi wątpliwości skoro potwierdza je treść zeznań członków jego rodziny i przede wszystkim protokołów oględzin ciała pokrzywdzonego o i opinie biegłej z zakresu medycyny sądowej.</p>	
1.2.1	Wyjaśnienia E. M. (2)	<p>Jak wyżej podniesiono depozycje E. M. (2) należy ocenić jako chwiejne. Tym niemniej nie można pominąć, że w uznanej za wiarygodną części ujawnia ona nie tylko popełnienie na szkodę K. T. przez oskarżonych przestępstwa, ale również istotnie obciąża samą siebie. Jak wskazano okoliczność ta uzasadnia uznanie tych wypowiedzi za prawdziwe skoro oczywistym jest, że nikt, a tym bardziej uprzednio</p>	

karana osoba, która wcześniej odbywała karę pozbawienia wolności, nie przyzna się do popełnienia poważnego przestępstwa, gdy nie jest jego sprawcą. Rzecz jasna w sytuacji, gdy nie ma jakichkolwiek racjonalnych innych ku temu powodów jak w niniejszej sprawie. Konkluzją tej analizy jest przyjęcie, że przedstawione przez oskarżoną pozostałe, odmienne wersje wydarzeń, cieniujące jej odpowiedzialności jak też mocno odciążające oskarżonych, należy potraktować wyłącznie jako próbę ochrony przez E. M. (2) swych kolegów w sytuacji, gdy zorientowała się, że to jej wypowiedzi stanowią istotny obciążający ich dowód, jak też jako naturalną próbę umniejszenia swej odpowiedzialności. Ta ostatnia okoliczność dotyczy się szczególnie części wyjaśnień E. M. (2) o dobrowolnym wydaniu przez pokrzywdzonego telefonu. Przeczą im bowiem również zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Przypomnieć należy, że prócz ww. aparatu K. T. utracił również zapięty na ręku zegarek. Przedstawiona przez E. M. (2) wersja, jakoby wpierw dobrowolnie oddał oskarżonej telefon, następnie zaczął się oddalać, po czym

		<p>zawołany przez nią wrócił, i dopiero wówczas zmuszony został do oddania zegarka jest sprzeczna z ww. zasadami skoro wskazuje, że po wygonieniu przez nietrzeźwych, mających przewagę liczebną oskarżonych, zdecydował się on ponownie do niej podejść, i co nie mniej istotne, nadal ukazuje dopuszczenie się przez oskarżonych rozboju co uzasadnia uznanie, że owe twierdzenia stanowią jedynie nieudolną próbę umniejszenia tej odpowiedzialności. Z kolei kolejna wersja - że przemoc wobec osoby K. T. rozpoczęła się dopiero, gdy chciał on odebrać swój dobrowolnie oddany oskarżonej telefon, nie uwzględnia faktu zaboru zegarka, który wszak E. M. (2) potwierdziła.</p>	
1.2.1	Wyjaśnienia E. M. (2)	<p>Sąd uznał tę wypowiedź oskarżonej z rozprawy za niewiarygodną skoro wcześniejsza, jak wskazano spontaniczna, a zatem wiarygodna wypowiedź z postępowania przygotowawczego kategorię jej przeczy wskazując jako inicjatora P. Ł.. Zdaniem sądu zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania nakazują przyjąć, że w sytuacji braku racjonalnych powodów najbardziej wiarygodne są wersje przedstawione w</p>	

		<p>jak najkrótszym czasie po zdarzeniu. Dodać wypada, że wszyscy oskarżeni przebywali w jednym miejscu odosobnienia - AŚ B. przez co nie sposób wykluczyć możliwości kontaktu między nimi pomimo istniejącego zakazu. Powszechnie też wiadomym jest, że wśród pozbawionych wolności osoby współpracujące z Wymiarem Sprawiedliwości stoją najniższej w hierarchii podkultury więziennej. Już choćby z tego względu E. M. (2) mogła mieć motywację do odwołania tego twierdzenia, które wyartykułowała zanim jeszcze została tymczasowo aresztowana. Zwłaszcza, że indagowana na rozprawie nie potrafiła logicznie wytłumaczyć powodów, dla których złożył tej treści wyjaśnienia.</p>	
1.2.1	Wyjaśnienia A. S. (1).	<p>Stwierdzenie o znacznej ilości osób spożywających wówczas wspólnie z pokrzywdzonym alkohol jako całkowicie odosobnione sąd uznał za niewiarygodne. Nie tylko bowiem pokrzywdzony, ale również E. M. (2) zaprzeczyła wskazywanej przez oskarżonego okoliczności. Zdaniem sądu stanowi ono próbę A. S. (1) uchronienia się przed odpowiedzialnością za popełnione przestępstwo poprzez zasłanianie się niepamięcią powstałą</p>	

		wskutek upojenia alkoholowego jak też i próbą przerzucenia odpowiedzialności na osoby, których w rzeczywistości nie było.	
1.2.1	Wyjaśnienia P. Ł.	Wskazać wypada, że wyjaśnienia P. Ł. ograniczyły się wyłącznie do negacji swego sprawstwa. Stwierdzić zatem jedynie należy, że temu twierdzeniu przeczy powyższa analiza zgromadzonego materiału dowodowego.	
Wyjaśnienia A. S. (1)	Na wstępie zaznaczyć należy, że poza ww. uznanym za nieprawdziwe lakonicznym stwierdzeniem o niepamięci spowodowanej upojeniem alkoholowym i mnogością osób będących na miejscu zdarzenia A. S. (1) jedynie zaprzeczył swemu sprawstwu. Zasadnym jest zatem tak jak wyżej stwierdzić, że temu twierdzeniu przeczy analiza uznanych za wiarygodne dowodów.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I	A. S. (1)

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
Sąd uznał, że analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że A. S. (1) swym działaniem w dniu 10.08.2022 r. wyczerpał dyspozycję art. 280 § 2 k.k. Współdziałał z posługującą się niebezpiecznym przedmiotem w postaci rozbitej butelki (tzw. tulipana) E. M. (2) w celu dokonania zaboru mienia K. T. w postaci telefonu wraz z etui oraz zegarka. Wskazać wypada, że dowody te ukazują czynny udział A. S. (1), który wraz z P. Ł. poprzez trzymanie za rękę pokrzywdzonego stosował wobec jego osoby przemoc uniemożliwiająca mu obronę. Oczywistym też jest, że stojąc w bezpośredniej bliskości E. M. (2) doskonale widział, bo widzieć musiał, że posługuje się ona ww. niebezpiecznym narzędziem, a jego czynna postawa ukazuje, że obejmował on i akceptował całość podjętych przez nich działań. Dodać jedynie wypada, że sąd rozważał przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji z art. 278 § 5 k.k. w zb. z		

art. 275 k.k. Uznał jednakże, że dokonując zaboru telefonu, w którego etui w jego wewnętrznej, a zatem niewidzialnej dla oskarżonych stronie, schowane były karty bankomatowe oraz dowód osobisty, nie jest zasadne. Uznając, że brak jest wystarczających dowodów wskazujących na świadomość oskarżonych zabierania tych przedmiotów skoro były dla nich niewidoczne. Podzielając w tym zakresie wieloletnią linię judykatury wskazującą, że zaboru rzeczy można dopuścić się wyłącznie poprzez działanie z zamiarem bezpośrednim, czego w niniejszej sprawie nie sposób ustalić.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	E. M. (2), P. Ł.
---	--	---	------------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

W odniesieniu do P. Ł. zasadnym jest wskazać, że powyższa, odnosząca się do A. S. (1) argumentacja praktycznie w całości odnosi się i do tego oskarżonego. Dodać należy, że jedyną różnicą pomiędzy zarzucaną i przypisaną P. Ł. kwalifikacją prawną jest przyjęcie działania

w warunkach recydywy specjalnej wielokrotnej - art. 64 § 2 k.k. Jak wskazano w rozważaniach dotyczących stanu faktycznego P. Ł. jest osobą wielokrotnie karaną za umyślne przestępstwa przeciwko mieniu. Przedmiotowego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie ponad 1 roku kary pozbawienia wolności za przestępstwo rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia, popełnione w warunkach art. 64 § 1 k.k, orzeczonej przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt III K 101/14 (k. 299-300v), mocą którego wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresach: od 24.05.2014 r. do 25.09.2014 r, od 28.09.2014 r. do 29.09.2014 r. i od 24.04.2016 r. do 18.06.2019 r.

W odniesieniu do E. M. (2) wskazać wypada, iż zgromadzone w sprawie dowody klarownie wskazują, że poprzez rozbicie butelki oskarżona wytworzyła niebezpieczny przedmiot w postaci "tulipana" i użyła go wobec K. T. przynajmniej poprzez okazanie mu tego przedmiotu. Istotnym jest, że jedynym celem wytworzenia tego działania była chęć przełamania oporu

pokrzywdzonego, w momencie, gdy obaj oskarżeni trzymali go za ręce. Dlatego należało uznać, że E. M. (2) wyczerpała dyspozycję art. 280 § 2 k.k. Swym zachowaniem oskarżona również wyczerpała dyspozycję art. 64 § 1 k.k. bowiem tej zbrodni dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne przez Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt XIII K 1472/19 (k. 365, 382). Wyrokiem tym była ona skazana za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. polegające na spowodowaniu obrażeń ciała poprzez używanie przemocy w postaci zadawania rękoma uderzeń po całym ciele. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 115 § 3 k.k. tego rodzaju przestępstwo jest podobne do zbrodni rozboju skoro w obu wypadkach stosowana była przemoc na osobie - choćby przez współdziałających z E. M. (2) oskarżonych. Do powyższego dodać wypada, że brak możliwości jednoznacznego ustalenia, z uwagi na daną ocenę zeznań pokrzywdzonego, uznanych za wiarygodne wyłącznie w częściach zbieżnych z innymi dowodami i brak takiego

dowodu, który pozwoliłby na poczynienie ustaleń pewnych, wskutek czyjego zachowania K. T. doznał danych obrażeń ciała, uzasadnił eliminację art. 157 k.k.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

E. M. (2)	I	I	<p>Wymierzając karę sąd uwzględnił treść art. 53 k.k. nakazującą uwzględnić zarówno okoliczności obciążające i łagodzące, jak też miał na uwadze, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonej.</p> <p>W pierwszej kolejności wskazać wypada na wiodącą rolę E. M. (2). To ona bowiem wytworzyła niebezpieczny przedmiot i to ona się nim posłużyła co przesądziło o przyjętej tak surowej kwalifikacji prawnej. Pomimo, że tak znaczna przewaga atakujących nad napadniętym nie wymagała posunięcia się do tego rodzaju działania. Równie istotną okolicznością obciążającą jest uprzednia wielokrotna karalność oskarżonej, znacznie przekraczająca dyspozycję art. 64 § 1 k.k., o czym przekonuje treść Informacji z KRK (k. 231-232v). Nie sposób również pominąć, że z ww. dokumentu (jak i z wyroku zawartego na k. 382-384) wynika, że ukończyła ona karę pozbawienia wolności odbywaną za umyślne przestępstwo podobne w sprawie o sygn. akt XIII K 1472/19 Sądu Rejonowego w Białymstoku w dniu 13.05.2022r, a zatem niespełna trzy miesiące przed popełnieniem niniejszego przestępstwa. Nadto tuż przed datą odzyskania wolności -</p>
-----------	---	---	--

29.04.2022 r. została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego również za przestępstwo popełnione z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, a zatem również podobne do niniejszego. Do powyższego zasadnym jest dodać, że E. M. (2) prowadzi nieustabilizowany tryb życia nocując w noclegownia.

Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Uznał, że przyznanie się do winy nie jest tego rodzaju okolicznością skoro zostało poparte nieprawdziwymi wyjaśnieniami i de facto nastąpiło dopiero na rozprawie, po zaprzeczaniu co do istotnej okoliczności jaką było posłużenie się niebezpiecznym narzędziem.

Powyższe okoliczności w powiązaniu ze średnim stopniem winy oskarżonej - co prawda zaledwie o gimnazjalnym wykształceniu, lecz dojrzałej, posiadającej dziecko kobiety, uzasadnił przyjęcie, że przy danym ustawowym zagrożeniu kara 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do wszystkich ww. okoliczności i we właściwy sposób uwzględnia potrzeby prewencji szczególnej jak i generalnej.

P. Ł.	I	I	<p>Podobnie jak wyżej przy wymiarze kary P. Ł. sąd uwzględnił dyrektywy art. 53 k.k. oraz baczyl, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy P. Ł..</p> <p>Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował fakt, że to on zaproponował współoskarżonym dokonanie rozboju na osobie K. T.. Zdecydowanie bardziej istotnym jest, że oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną za umyślne przestępstwa podobne, o czym przekonuje treść Informacji z KRK (k. 224- 229), odpowiadającą w warunkach art. 64 § 2 k.k. I niniejszej zbrodni dopuścił się bardzo krótko po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt II K 513/22. Opuścił on bowiem zakład kary w dniu 27.07.2022 r, a zatem na zaledwie dwa tygodnie przed popełnieniem przedmiotowego przestępstwa. Powyższe okoliczności uzasadniają zatem stwierdzenie, że uprawnia do jednoznacznego stwierdzenia, że P. Ł. jest człowiekiem mocno zdemoralizowanym, nie wyciągającym jakichkolwiek wniosków z</p>
-------	---	---	--

			<p>kolejnych orzekanych i wykonanych wobec jego osoby kar pozbawienia wolności.</p> <p>Jedyną okolicznością łagodzącą, jakiej dopatrzył się sąd, była pomniejsza rola oskarżonego skoro nie udało się ustalić mężczyzny, który zadał uderzenie pięścią w twarz pokrzywdzonego.</p> <p>Oceniając natomiast stopień winy oskarżonego sąd uznał, iż jest on niższy niżli średni. P. Ł. jest dojrzałym, bo 40 letnim w czasie czynu, prowadzącym mocno nieustabilizowany tryb życia kawalerem o zawodowym wykształceniu. Nadto jest on osobą, u której zdiagnozowano upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim.</p> <p>Powyzsze okoliczności uzasadniają twierdzenie, że karą sprawiedliwą i adekwatną do ww. okoliczności będzie kara 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
A. S. (1)	I	I	<p>Tak jak wyżej zgodnie z dyrektywami art. 53 k.k. sąd uwzględnił uprzednią karalność A. S. (1) za umyślne przestępstwa jakkolwiek nie sposób nie zauważyć, że jest ona zdecydowanie mniejsza niżli ww. oskarżonych (k. 234-237). Tym niemniej nie sposób pominąć że niniejszego</p>

			<p>przestępstwa dopuścił się po niezbyt długim, bo ośmiomiesięcznym pobycie na wolności skoro zakład karny opuścił w dniu 07.12.2021 r.</p> <p>Podobnie jak w stosunku do współoskarżonego jedyną okolicznością umniejszająca stopień winy oskarżonego jest jego pomniejsza rola w zdarzeniu.</p> <p>Powyższe względy jak i zasady prewencji szczególnej i generalnej oraz zbliżony do oskarżonej stopień jego winy skoro będąc dojrzałym mężczyzną posiadającym dwoje dzieci, lecz o wyłącznie podstawowym wykształceniu, uzasadniły wymierzenie A. S. (1) kary 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. M. (2)	II	I	Z uwagi na treść opinii psychiatryczno - psychologicznej sąd orzekł wobec E. M. (2) terapeutyczny system wykonania kary pozbawienia wolności skoro czynu tego dopuściła się ona w związku z uzależnieniem od alkoholu.

E. M. (2)	III	I	Z uwagi na treść ww. opinii orzeczono również wobec E. M. (2) środek zabezpieczający w postaci terapii uzależnień od alkoholu.
E. M. (2), P. Ł., A. S. (1)	IV	I	na podstawie art. 46 § 1 k.k. sąd zasądził od oskarżonych na rzecz K. T. odszkodowanie solidarnie w kwocie 2 480 zł, która stanowi wartość przedmiotów, które utracił, oraz zadośćuczynienie za doznane cierpienia w kwocie po 400 zł przez każdego z oskarżonych.
E. M. (2), P. Ł., A. S. (1)	V	I	Zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar zaliczono oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.
E. M. (2), P. Ł., A. S. (1)	VI	I	W oparciu o art. 230 § 2 k.p.k. orzeczono zwrot zabezpieczonej w sprawie od pokrzywdzonego koszulki albowiem stanowi ona jego własność.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę	
1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VII	<p>O kosztach udzielonej pomocy prawnej z urzędu orzeczono na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. i § 11 ust 1 pkt 2 i ust 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tj. Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) - z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego o sygn. SK 78/21 oraz § 4 pkt 3 rozporządzenia z dnia 03.10.2016 r. ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).</p>
VIII	<p>Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonych sąd w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. w zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych.</p>
1.Podpis	